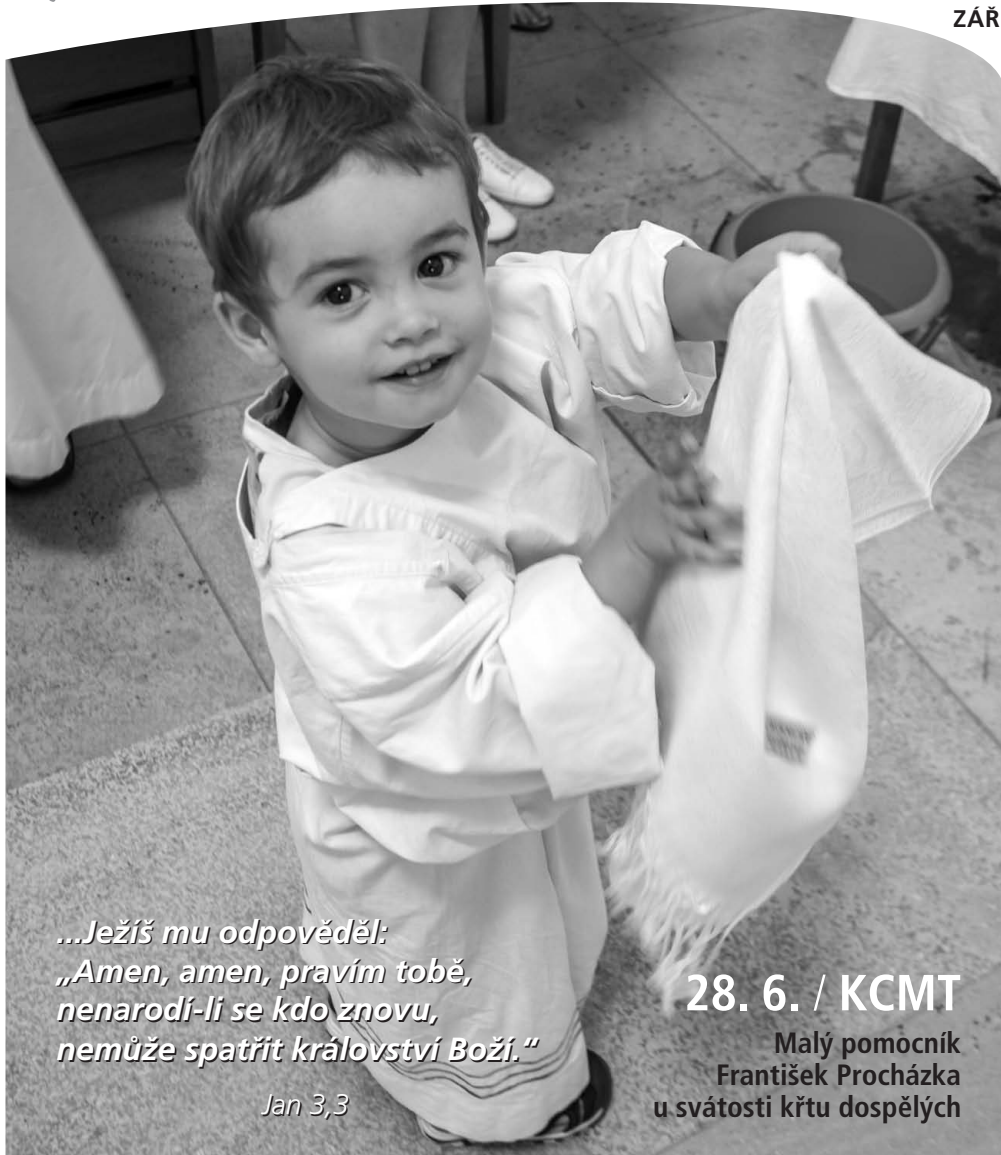

Chodoviny

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L. P. 2020

5

ZÁŘÍ

*...Ježíš mu odpověděl:
„Amen, amen, pravím tobě,
nenarodí-li se kdo znovu,
nemůže spatřit království Boží.“*

Jan 3,3

28. 6. / KCMT

Malý pomocník
František Procházka
u svátosti křtu dospělých

Máme za sebou letní měsíce, kdy se více než kdy jindy vydáváme na nejrůznější cesty. Ať už nás čeká dovolená, během níž se o nás někdo pěkně postará, nebo se vydáváme sami na pár dní někam do lesa, je vždy důležité si dobře zabalit. Pravda, pokud se na cestu vydáváme s pomocí našeho auta, nemusí nás nemístná velkorysost při balení tolik bolet. Pokud ale máme nést vše na svých zádech, mohou se stát zátěží i ty nevinné maličkosti.

Motiv cesty či putování je biblickému člověku velmi dobře známý. Aby ne, vždyť texty Písma vznikaly v prostředí, v kterém se velmi často putovalo. A i když se v průběhu dějin vyvolený národ usadil a zabydlel ve městech, přesto zůstal základním příbalem exodus, vyjití, společná cesta pouští, která není důležitá jen jako období tvorby vyvoleného národa a jeho vztahu s Bohem. Je to popis cesty každého jednotlivého člověka, každého z nás.

Co s sebou vlastně přináší život na cestě? Tak nějak samozřejmě osvojení si postoje chudoby, přijetí skutečnosti, že celý hotel si prostě na záda nenačítáme. Že si můžu vzít to základní, ale i tak budu ve spoustě věcí odkázán na pomoc někoho dalšího.

Přivede nás k okamžiku, kdy si musíme zvolit, zda se budeme před ostatními poutníky schovávat, protože sami máme málo, nebo se s nimi budeme i přes náš nedostatek dělit.

Učí nás také určité plánované bezstarostnosti: plánované, protože si potřebujeme rozmyslet, kudy půjdeme, co ponese. A zároveň bezstarostnosti, nebo lépe otevřenosti změně, protože nás na cestě potká mnoho nepředvídatelného.

I když se teď ke konci léta budeme více pohybovat v prostředí a pohodlí domova, nezapomínejme na zkušenosti, které nás naučilo naše bytí na cestě. Jsou to totiž věci, které nám mohou pomoci na naší cestě k Hospodinu i k druhým. Na naší cestě do nebeského domova.

P. František

SLOVO REDAKCE

Jako červená nit se mi těmito prázdninami táhlo téma odpouštění. Protože jsme každý den každý z nás vystavováni něčemu, co se nás dotýká a někdy způsobí zranění, nepochopení, negativní emoci, potřebu obhajovat svou pozici a své zájmy, je na nás, jak se k tomu postavíme. Naše přirozenost nás táhne možná k odplatě, možná k sebelibosti, ke křiku a podle nás spravedlivému hněvu nebo jen k mávnutí rukou. Chtěla bych na prahu nového školního roku sebe i vás, milí čtenáři Fchodovin, znovu povzbudit k větší touze po permanentním poctivém odpouštění. K úsilí nemít za každou cenu poslední slovo a k odvaze nestavět si bariéry vůči případnému dalšímu „zranění“ nebo nepřijemnosti. Chtějme, když to nejde z vlastních sil a vůle, s důvěrou přijít před Boží tvář a Pána pozvěme do té či oné situace a prosme o milost světla a odpuštění, o sílu neoplácet zranění dalším zraněním, urážku urážkou, křik křikem. Nechtějme ani přejít do stavu sebelibosti. Tomu všemu se učme říkat NE.

Jsme k tomu samozřejmě vedeni na mnoha místech v Písmu, včetně modlitby Páně: „Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.“ Nezatěžujme své srdce něčím, co brání průchodu Boží milosti, radosti a pokoje. Budme těmi prvními, kteří udělají onen správný krok.

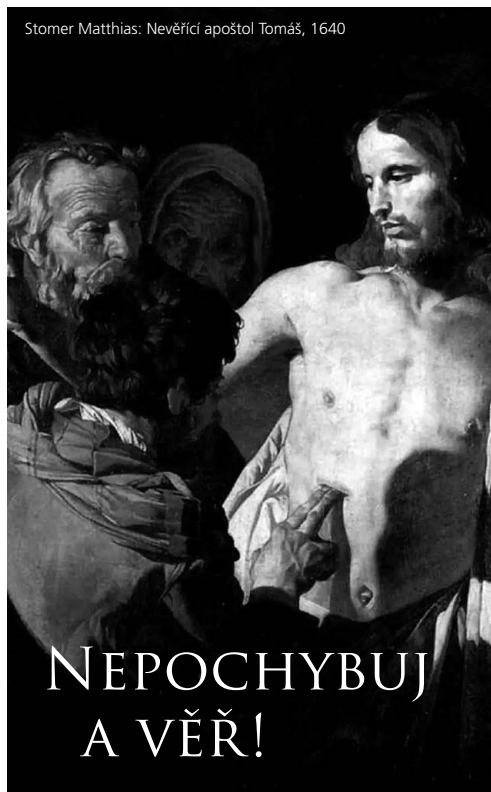
Naše odpuštění nemá být podmíněno omluvou a projevem lítosti toho druhého. A zároveň si budme vědomi toho, že to, jak se cítíme, nemá být ovlivněno tím, jak se dotyčný ke mně chová. Já se mám od toho distancovat, jsem svobodný člověk a nikdo nemá právo ovlivnit to, jak se cítím. A toto vše je doprovázeno a podpořeno právě upřímným a zralým odpouštěním.

Požehnaný školní rok 2020/21 za redakci přeje Katka

P. S. Nezapomeňme odpouštět také sami sobě.

P. P. S. Někdy se může stát, že kritika našeho chování je oprávněná, jen byla třeba podána trošku „neomaleně“. Pak je dobré se vždy nad pronesenými slovy v pokoji zamyslet. Ale to je zase jiné téma.

Stomer Matthias: Nevěříci apoštol Tomáš, 1640

NEPOCHYBUJ A VĚŘ!

Jistě stojí za pozornost, jak Ježíš chválí nebeského Otce: **„Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými (učenými) a rozumnými a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče: tak se ti zalíbilo. Všechno je mi dáno od mého Otce; a nikdo nezná Syna než Otce, ani Otce nezná nikdo než Syn – a ten, komu by to Syn chtěl zjevit“.** (Mt 11,25– 27) **Spatřili ho a klaněli se mu, ale někteří pochybovali. Ježíš přistoupil a řekl jim: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku“.** (Mt 28,17–20)

Boží zjevení není možno pochopit a přijmout lidskou chytrostí a učeností, nýbrž jen vírou. Pokud někdo chce tomu všemu porozumět, ten se musí obrátit k Ježíšovi. Jen u Ježíše najdeme vysvětlení

mnohých otázek. – **Těm pak, kteří ho přijali a věřili v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.** (Jan 1,12).

A jak je to s námi? Velebíme, chválíme, klaníme se Jeho velikosti, Jeho nesmírné lásce, kterou k nám má Bůh? Vždyť On nám poslal svého Syna, aby nás zachránil a přivedl na cestu, která vede do Boží blízkosti. Jistě je úžasné, že nám Bůh dal svého Syna, který se stal člověkem, toho, jenž žil svůj lidský život stejně jako my, jen bez hříchu. Ježíše, který jako člověk byl zavinut do plénky, jako Bůh vedl mudrce svou hvězdou; jako člověk ležel v jeslích, jako Bůh přijal od mudrců dary a klanění; jako člověk utíkal do Egypta, jako Bohu se mu klaněly egyptské modly učiněné rukou (**Hle, Hospodin jede na rychlém oblaku a vjíždí do Egypta. Egyptské modly se před ním kymácejí...** – Iz 19,1); jako člověk přišel ke křtu, jako před Bohem ulekl se před ním Jordán a nazpět se navrátil (**Moře to vidělo a prchlo, Jordán obrátil zpátky svůj tok, hory poskakovaly jako berani a pahorky jako jehňata** – Žl 114,3-4); jako člověk se obnažil a vstoupil do vody a jako Bůh přijal od Otce svědectví: **„Toto je můj milovaný Syn, jehož jsem si vyvolil“** (Mt 3,17); jako člověk se čtyřicet dní postil, jako Bůh zvládl pokušitele; jako člověk šel na svatbu do Kány Galilejské, jako Bůh proměnil vodu ve víno; jako člověk spal na lodi a jako Bůh přikázal větrům a moři a ty ho poslouchaly; jako člověk zaplakal nad Lazarem a jako Bůh ho vzkřísil z mrtvých; jako člověk usedl na oslátko, jako na Boha volali: **„Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně“** (Žl 118,26); jako člověk byl ukřižován a jako Bůh slíbil tomu, který s ním byl ukřižován: **„Dnes budeš se mnou v ráji“** (Sk 23,43); jako člověk okusil ocet a vypustil duši a jako Bůh zatemnil slunce a otřásl zemí; jako člověk byl uložen do hrobu a jako Bůh rozvrátil peklo a osvobodil duše; jako člověk byl zapečetěn v hrobě a jako Bůh vyšel z hrobu; jako člověka se snažili Židé utajit jeho vzkříšení podplácením stráží, On se však ukázal jako Bůh a dal o sobě vědět všem končinám země. Vskutku: **„Bože, tvá cesta je svatá. Který bůh je velký jako Bůh náš? Ty jsi Bůh, který činíš divy!“** (Žl 77,14-15). Ježíš vrátil zrak slepým, očistil malomocné, vyléčil pošetilé, uzdravil ochrnuté, vzkřísil mrtvé.

Když Ježíš přišel do končin Cesareje Filipovy, ptal se svých učedníků: „Za koho lidé pokládají Syna člověka?“ Oni mu řekli – jedni za Jana

Křtitele, druží za Eliáše, jiní za Jeremiáše nebo za jednoho z proroků. Řekne jim: „A za koho mě pokládáte vy?“ Šimon Petr odpověděl: „Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého.“

A když byl Ježíš ukřižován a přicházela chvíle jeho smrti, zavolal mocným hlasem: „**Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha!**“ Po těch slovech skonal. Když setník viděl, co se stalo, velebil Boha a řekl: „Tento člověk byl vskutku spravedlivý.“ (Setník, římský voják, velebil Boha a uznal, že Ježíš byl spravedlivý člověk, u Římanů to bylo neobvyklé, klaněli se více bohům.) – A ti, kdo se v celých zástupech sešli na tu podívanou, když viděli, co se stalo, odcházeli a bili se v prsa. Všichni jeho přátelé stáli opodál, i ženy, které Ježíše doprovázely z Galileje, a všechno to viděli (Sk 23,46-49).

Osmého dne byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se doprostřed a řekl: „**Pokoj vám.**“ Potom řekl Tomášovi: „**Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!**“ Tomáš mu odpověděl: „**Pán můj a Bůh můj.**“ Ježíš mu řekl: „**Že jsi mě viděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.**“ (Jan 20,26-28)

Zmrtvýchvstalý Kristus se prokazuje jako totožný s ukřižovaným Ježíšem. A apoštolové to dosvědčují svým životem. A tady jsou před námi důležité otázky: Jaká je moje představa o Bohu? Za koho pokládám Ježíše já? Co pro mne znamená víra, důvěra Ježíši? Toužím vůbec po Boží blízkosti? Tyto otázky musíme zodpovědět každý sám za sebe, svým konkrétním životem. Apoštol Pavel nás vybízí: **Žijte v Kristu Ježíši, když jste ho přijali jako Pána. V něm zapuštěte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry, jak jste v ní byli vyučeni, znovu a znovu vzdávejte díky. Dejte si pozor, aby vás někdo nesvedl prázdným a klamným filozofováním, založeným na lidských bájích, na vesmírných mocnostech a ne na Kristu. V něm je přece vtělena všechna plnost božství; v něm jste i vy dosáhli plnosti. On je hlavou všech mocností a sil** (Kol 2,6-10). **Všechno, cokoli mluvíte nebo činíte, číňte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci** (Kol 3,17).

Přeji nám všem život
jen a jen Bohu milý.

Váš jáhen Pavel Urban

Při křtu našich dětí se zavazujeme vést je k víře...

Od otce Michaela už jsme při křtu tolikrát slyšeli: „Jak to budete dělat?“

A odpovědi, které slyšíme? „...Svým příkladem, modlitbou, že s nimi budu o Bohu mluvit, že je přivedeme do kostela, na bohoslužbu, do farnosti, do společenství...“

Náš osobní vztah s Bohem nám pomáhá pěstovat i to, nebo právě to, že jsme v Něm spojeni s druhými. I my dospělí jsme rádi tam, kde druhé poznáváme, kde je nám dobře, kde máme přátele. Tam jsme doma. Společenství dalších dětí, setkávání se, těšení se, povídání si o Bohu, Jeho poznávání, společně prožité chvíle, nová přátelství... to jsou věci, kterými jako farnost můžeme být vám rodičům, kmotřům, prarodičům ve vedení vašich dětí nápomocní.

Zveme na hodiny náboženství, které se konají vždy v úterý nebo ve středu v klubovnách v KCMT.

Rozdělení dětí, časů i katechetů najdete na webu nebo na nástěnkách v obou kostelích.

Přihlášky na hodiny náboženství přijímáme nejpozději **do 6. 9. 2020**. Můžete je vyplnit elektronicky (odkaz na webu farnosti) nebo i v papírové formě (k dispozici u vstupů do kostelů).

První setkání bude **ve středu 16. 9. v 18.00** při mši svaté, kdy společně poděkujeme za prázdniny a vyprosíme sobě i druhým požehnání pro další školní rok. Děti si mohou přinést k požehnání i své školní potřeby.

Starší děti mohou v tento den od 17.00 využít možnost zpovědi a slavení svátosti smíření.

Moc se těšíme na všechny děti, na rodiče, na společné chvíle.

Za tým katechetů

Lucie Chlupová

S dotazy se můžete obracet
na tel.: 603 114 763.

CO NÁM KORONAKRIZE DALA?

Třeba i pravidelné TV přenosy bohoslužeb pro celou zemi... Jejich atmosféru nám přiblíží naše spolufarnice paní Kateřina Rózsová:

S příchodem prvních nakažených a nemocných bylo jasné, že nás čekají velké změny.

Předpokládám, že nikdo netušil, k jak radikálním krokům dojde. Karanténa pak definitivně uzavřela na nějaký čas život, který jsme do té doby znali a považovali za samozřejmý. Týkalo se to i mší svatých a bohoslužeb. Česká televize, jakožto televize veřejné služby, se proto rozhodla nabídnout divákům možnost účasti na společné liturgii prostřednictvím mimořádných 45 minutových přenosů. Jejich realizaci měl na starosti dramaturg Martin Horálek, který oslovil režiséra přenosů, produkci i ostatní členy štábu. Bylo pro nás všechny nečekaně milým překvapením, že nikdo ani na chvíli nezaváhal.

Zejména v prvních dnech karantény musím tuto profesionalitu kolegů ocenit. Vrazit do prázdných ulic Prahy a několik hodin pracovat s podobnou úšitou rouškou na obličeji, vyžadovalo skutečnou odvahu. Byť už to dnes s odstupem času budeme hodnotit méně dramaticky. Nicméně nás i tyto obavy sblížily a domnívám se, že štáb fungoval jako „jeden muž a žena“.

Myslím, že v této chvíli mluvím i za ty, kdo se na přenosu podíleli ze strany Komunitního centra Matky Terezy. Nevím, co se honilo hlavou P. Michaelovi Špilarovi, když byl osloven dramaturgem přenosů, zda by bylo možné vytvořit jakousi „virtuální farnost“ a v ní přivítat každý týden jak diváky televizních přenosů, tak i zástupce jiných církví. V každém případě ale souhlasil a po celou dobu přípravy přenosů se stal nepostradatelným a velmi respektovaným členem týmu. Za to mu jistě patří velký dík. Stejně jako zpěvákovi Pavlu Helanovi, který katolické mše svaté doprovázel a během dnů pandemie složil i neskutečně silnou píseň **Nečekaně darované ticho**. Myslím, že se stala jakousi neoficiální hymnou nejen těchto přenosů. Pamatuji si živě, když poprvé zněla v přímém přenosu. Bylo to po přijímání a já se přiznám, že se nejen mně v očích zaleskly slzy. Od té doby jsem ji slyšela už v řadě různých zajímavých

interpretací. Pro mě osobně však zůstane nezapomenutelnou právě z onoho nedělního dopoledne...

O atmosféře přenosů mohu mluvit za sebe, jako komentátorka katolických mší. Náš štáb je sehraný a po letech přenosů každý přesně ví, co a kdy má dělat. Přesto si myslím, že ve dnech pandemie bylo cítit i něco víc. Nebyla to jen práce, kterou je třeba dobře odvést, ale blízkost a zejména v prvních dnech i společné obavy z možné nákazy. Dále byl naším vyzvatelem čas. Na přípravu přenosů byly, zejména v začátku, spíše hodiny. Také se bylo třeba vyrovnat se stále aktualizovanými pokyny krizového štábu, a to tak, aby nebyl nikdo vystaven nákaze nebo jakkoliv jinak ohrožen. Mohu ale říct za všechny profese – zvukaře, kameramany, osvětlovače, techniky, střihače, dramaturga i režiséra, že každý dělal nejlepší, co uměl a mohl.

Vzpomínám si také, když Martin Horálek přišel s myšlenkou, otevřít adresu primluyv@kcmt.cz pro diváky České televize a dát i jim šanci se se svými prosbami zapojit do života této televizní farnosti. Nikdy předtím jsme nic podobného nedělali a trochu s obavami jsme také čekali, jak a zda se diváci zapojí. Už první týden ukázal, že obavy byly zbytečné. A tak jsme každou další bohoslužbu přinášeli košíček s přímlovami diváků z nejrůznějších koutů země a s nejrůznějšími starostmi a vždy vybranou z nich přečetli v přímém přenosu. Jedna z nich mi utkvěla hluboko v mysli. Byla to prosba za záchranu mladého muže po transplantaci, jehož život byl vážně ohrožen. Po nějaké době jsme se od jeho rodiny dozvěděli, že se stav výrazně zlepšil, k překvapení všech, zejména lékařů. Pro štáb byla tato informace asi největší odměnou, která se nám dostala. A to přesto, že se jeho životní pouť po čase završila.

Byť komentátorem přenosů je krásná, i když někdy hodně nevděčná role. Kolik diváků, tolik názorů na

to, kdy mluvit a co říkat. Někdy zapomínáme i na ty, kdo k obrazovce přistupují nově nebo se třeba v průběhu liturgie neorientují. I pro ně je televize veřejné služby a je úkolem komentátora jim průběh liturgie zprostředkovat. Reakce diváků však byly vesměs kladné a sledovanost přenosů mimořádná.

Jako komentátorka televizních i rozhlasových přenosů jsem zažila řadu nezapomenutelných situací. Návštěvu papeže Benedikta XVI. u nás, převoz ostatků kardinála Josefa Berana do vlasti, pohřeb kardinála Miloslava Vlků, ale i řadu menších událostí, ke kterým však přistupujeme všichni se stejnou vážností. Přesto si myslím, že tyto „koronavirové“ přenosy byly mimořádné a v něčem určitě neopakovatelné. Doufám, že je stejně hodnotí i diváci, pro které jsme tuto službu přinášeli především.

Kateřina Rózsová

JAK NÁS KARANTENA UČÍ HLEDAT NOVÉ CESTY K BOHU

Na počátku bych chtěla napsat, že naše rodina je čtyřčlenná domácnost – rodiče a dvě děti (4 a 2 roky). Jsme taková ekumenická společnost: vše, co se týká víry, se snažíme prožívat pospolu. Náš denní rytmus se od počátku pandemie nezměnil. Obě děti jsou se mnou doma, Denní rituály (večerní společná modlitba a zpěv před jídlem) zůstaly stejné. Ovšem nedělní bohoslužby, to byl oříšek pro všechny! Já i manžel jsme léta dělali vedoucí křesťanských táborů, a přesto to bylo náročné. Chtěli jsme vše prožívat s dětmi společně.

První neděle bez návštěvy kostela znamenala první výzvu, nicméně plní energie jsem přemýšlela, co a jak zorganizovat, jak uspořádat den, kdo povede bohoslužbu. První los padl na mě. Začala jsem hledat materiály, návody a nápady, jak to celé pojmout. Chytla jsem se jednoho doporučeného návodu, připravila stůlek se svíčkou a bibli, vymyslela jsem, co si s dětmi namalujeme a který příběh vyberu. Bohužel jsme všichni byli postupně otráveni. Děti nevěděly, co vše maminka předčítá. Já jsem byla smutná, že jsem nedokázala vymyslet vhodnější program.

Druhou neděli jsme se zlepšili, vzali jsme dětskou Bibli pro první svaté přijímání a vybraný pouze jeden text byl hned o něco lépe uchopitelný. Děti dávaly pozor a rozuměly. Zaspívali jsme dětské písničky,

pomodlili se v kroužku, hráli na hudební nástroje, četli. Bohužel aktivita formou hry taktéž nezaujala. Ač jsem upustila od doporučené formy, byla jsem z toho tak smutná, že se situace nadále chopil manžel. A tomu patří obrovský dík, s jakým zápal se do toho pustil.

Od této chvíle děti bohoslužba vysloveně bavila! Děti samy připravily „kostelík“ – donesly svíčku, pokojovou květinu, dětský dřevěný kříž z pokojíčku. No, opravdu je to bavilo. Zpěv, modlitba i čtení příběhu se zachovaly, ale hra měla opravdu říz! Od této chvíle byla aktivita po čtení na manželovi a zůstalo to tak až do konce trvání opatření. Manžel dokázal s dětmi příběh zopakovat formou divadelního představení, v němž děti hrály, společným kreslením na obrovský papír, roztrháním malůvek další neděli a přetvořením na jiný výtvar. No mělo to šmrnc. Vše bylo šité na míru našim dětem, manžel často nevěděl, jak aktivita skončí, a někdy byla zábava i dvě hodiny. V době velikonočního tridua jsme se snažili každý den o tuto formu domácí bohoslužby. Někdy se dařilo lépe, jindy o něco méně. Denní dobu jsme vybírali převážně během dopoledne, ale měli jsme i večerní. Papežovo poselství přenášené televizí jsme doposlechli bez dětí.

Jakou dá práci jít s dětmi prvně do kostela po uvolnění opatření, to jsme také zjistili. Začalo je totiž bavit dělat si kostelík doma, muselo nastat velké přemlouvání. Ale návrat do starých kolejí byl pak velmi rychlý.

Markéta

NÁVŠTĚVA NA MŠI SVATÉ U ŘECKOKATOLICKÝCH BRATŘÍ

Když jsem se chystal s přáteli na dovolenou na Strakonicku, hledal jsem kostel, kam bychom zašli v neděli na mši. Narazil jsem na kostel sv. Václava přímo ve Strakonicih. Dle odkazu „informace o bohoslužbách“ začínala mše v poledne, což nám vyhovovalo. Dva dny před odjezdem, když jsme se koukali na Mapách, co vše ve Strakonicih navštívíme, jsem si všiml dalšího kostela a to sv. Markéty. Bylo mi divné, že by v tak malém městě měli dva římskokatolické kostely, a tak jsem se znovu podíval na kostel sv. Václava. K mému překvapení u něj byla zmínka, že mše je řeckokatolická. S přáteli jsme se shodli, že by to mohla být zajímavá zkušenost

Kostel sv. Václava ve Strakonících, hřbitovní kostel s farou, původně gotický, v baroku přestavěný, založil ve starobylé osadě Lom na přelomu 13. a 14. století Bavor III. V téže době vznikl u kostela hřbitov. Ten býval nazýván také svaté pole.

a že určitě zajdeme na mši k sv. Václavovi. Zeptal jsem se otce Michaela, co nás asi tak čeká, a na jeho doporučení zavolał do Strakonice otci Josefovi, aby o nás věděl.

Jelikož je kostel sv. Václava římskokatolický (Maltézských rytířů), nebylo na první pohled zřejmé, že se bude jednat o liturgii v byzantském ritu. Jediným vodítkem byly dvě ikony před oltářem. Jedna zobrazovala Ježíše s otevřenou knihou, druhá Panu Marii s malým Ježíšem v náručí.

Sedli jsme si do druhé a třetí řady, abychom vše viděli a zároveň mohli vypořizovat od místních farníků, co máme dělat. Ovšem jediným dalším návštěvníkem byla jedna paní, která si sedla za nás, takže jsme se museli celou mši otáčet.

Mše byla zpívaná, částečně staroslověnsky a částečně česky (ovšem jen kvůli nám, jinak je celá ve staroslověnině). Zpívané bylo i evangelium. Při mši bylo kromě evangelia pouze jedno čtení (konkrétně Římanům), to otec Josef četl. Během mše jsme mohli přinést na oltář lístečky s přímlyvami pro živé i mrtvé a zapálit svíčku, která se zapichovala do

nádoby s pískem, stojící vedle jedné z ikon. Jinak jsme se vůbec nezapojovali, po celou dobu hovořil/zpíval pouze otec Josef.

Nezvyklé také bylo, že otec Josef byl po celou dobu otočen zády k nám, jen občas se obrátil, aby nám požeňnal. Navíc jsme skoro po celou mši stáli. Pouze při proměňování a kolem podávání jsme klečeli a při kázání seděli. I přijímání bylo jiné než u římských katolíků. Přijímalo se podobojí na lžičce. Přišli jsme k otci Josefovi (který držel kalich s proměněným vínem, v němž plavaly proměněné kousky chleba), zaklonili hlavu, zvrátili jazyk a on nám do úst vyklopil kousek těla Kristova. Po mši k nám otec Josef přišel, nabídl nám dle tradice neproměněný chléb a chvíli si s námi povídal.

Jsem velice rád, že jsme náhodou narazili na mši v byzantském ritu a že jsme se rozhodli na ní zajít. Více mi ale vyhovuje mše římskokatolická. Ta je o 15–30 minut kratší, po celou dobu se nestojí a tím, že se zapojujeme ať už zpěvy, modlitbami nebo čtením, mám pocit, že jsem součástí mše a ne jejím pouhým pozorovatelem.

Jan Radil

Pouť ke sv. Prokopovi do Chotouně

Dne 3. a 4. 7. 2020 jsme byli s naším kaplanem P. Františkem na pouti přes Český Brod do Chotouně ke sv. Prokopovi, kde hlavním celebrantem mše svaté byl rodák z Českého Brodu a náš bývalý farář Mons. P. Michael Slavík.

Text a foto: Standa Dabrowski

Pátým rokem můžeme v naší farnosti vídat milou slečnu Veroniku Konvičnou. Odkud k nám přichází a jak nyní žije, i o tom se můžete dočíst v dalším z rozhovorů, které pro Fchodoviny připravujeme.

Vždy je cesta, jak z toho těžkého ven...

■ **Veroniko, jestli to není moc osobní, ale můžeš nám prozradit, v jakém roce ses narodila a kde?**

Narodila jsem se v roce 1981, ve Valašském Meziříčí.

■ **Kde jsi prožívala své dětství? Jaká je Tvá rodina?**

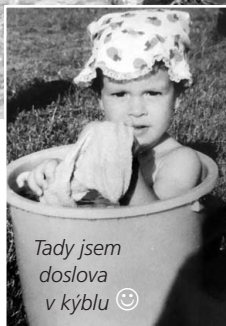
Dětství jsem prožívala u nás na „Vichurách“ (místní název pro malou osadu v Beskydech, která spadá pod vesnici Hrachovec u Val. Meziříčí) v údolí blízko Velké Lhoty, kde žil a působil evangelický farář Jan Karafiát, autor známých „Broučků“. Mám o pět let staršího bratra a s rodiči jsme pravidelně chodili do kostela ve Val. Meziříčí.

■ **Kam směřovaly Tvé kroky po základní škole?**

Původně jsem chtěla studovat zdravotní školu, ale rozhodla jsem se pro rodinnou školu s ekonomickým oborem, škola po 3 letech byla přidělena k obchodní akademii a moje další studium pokračovalo na této škole, dále jsem studovala teologii v Olomouci a po roku práce jsem vstoupila do Komunity Blahoslavenství v Dolanech u Olomouce.

■ **Jak se vyvíjel Tvůj vztah k Pánu Bohu? Máš nějakou osobnost, o které můžeš říci, díky ní věřím?**

Po revoluci k nám do „Valmezu“ nastoupil mladý kněz, který začal organizovat páteční mše pro

mládež, spojené s písněmi chval, začala jsem zpívat ve schole a chodit do skautu. Takové hluboké a první setkání s Bohem jsem prožila na Setkání mládeže v 1995

na Sv. Hostýně a od té doby jsem začala jezdit na různé mládežnické akce, pobyty v mládežnickém centru Rajnochovicích, postupně jsem tam začala pomáhat na některých víkendech a můj vztah k Bohu rostl a s ním taky i touha mu sloužit a pomáhat lidem. Potkala jsem spoustu lidí, kteří mi pomohli, ukázali na Hospodina, nasměřovali mě a jsem za to moc vděčná, nebýt jich, nevím, kam by moje cesta směřovala.

■ Chceš nám něco k tvému životu v Komunitě Blahoslavenství říct?

Komunita vznikla v 70. letech ve Francii, založily ji dva manželské páry s myšlenkou žít spolu a zároveň sloužit církvi. Já jsem tam vstoupila ve 24 letech a po více jak deseti letech jsem odešla. Celý život mě provází touha pomáhat v církvi a ve světě. Proto jsem se po řádném rozlišení rozhodla odejít z Komunity a začít žít ve světě, a tak být lidem nablízku jak v církvi, tak i mimo ni. Na život v Komunitě vzpomínám ráda, jsem za něj vděčná, poznala jsem spoustu lidí a přátel, Komunita je stále mou rodinou, ráda se do ní vracím. Díky životu v ní jsem prohloubila vztah ke Kristu, který dnes mohu stále rozvíjet a předsávat dál.

■ Jaké je tvé zaměstnání?

Protože jsem se v té době hodně zajímala o lezení a jiné outdoorové aktivity, našla jsem si práci v outdoorovém obchodě Rockpoint v Praze. Tady jsem potkala spoustu nových, zajímavých lidí a získala nové zkušenosti v této oblasti. Po dvou letech jsem práci změnila a nyní pracuji v jedné chemické firmě v kanceláři.

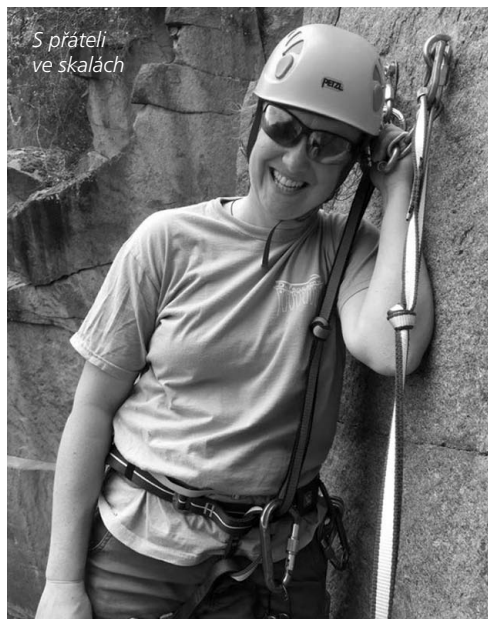
■ Jak ses seznámila s P. Michaellem?

S P. Michaellem jsem se seznámila v roce 2005 na duchovních cvičeních v Olomouci, které pořádala Komunita Blahoslavenství, poté jsme se setkávali na Katolické charismatické konferenci v Brně.

■ Jak se zapojuješ do chodu farnosti a jak tě tato služba naplňuje?

Jsem vděčná za možnost dvou běhů katechumenů, do kterých jsem byla pozvána. Setkání s lidmi, kteří se připravují na křest, bylo pro mě obrovským způsobem inspirující, hluboké, několikrát jsem musela po setkání položit otázky sama sobě, zhodnotit a přehodnotit své názory a pohledy.

Pomáhala jsem na úterních chválech se zpěvem a hudbou (hrou na kytaru), jako zdravotnice jsem byla jednou na lyžařském kursu s farností, v rámci noci kostelů jsem byla k ruce tvůrcům dokumentů o historii naší farnosti. Jeden čas jsem také pomáhala v Alfa kurzech s hudbou a nyní působím jako akolyta.

■ Jaké je krédo Tvého života? K čemu se uchyluješ, když se necítíš v pohodě? Co Tě tak-řikajíc nakopne?

Vždy je cesta, jak z toho těžkého ven... Snažím se udělat si něčím radost. Jít si zaběhat, dát si makačku ve fitku nebo jen tak doma na žíněnce. ☺

■ Jaké je Tvé oblíbené místo, citát(y) v Písmu, se kterými se chceš s námi podělit?

Žalm 131 – Hospodine mé srdce se nevypíná, nevyšují se mé oči...

■ Máš své oblíbené světce, ke kterým se uchyluješ s prosbou o přímluvu? A které?

Ano, několik ☺ – Sv. Terezku z Lisieux, sv. Šarbel, Marta Robinová, sv. Jan Pavel II. atd.

■ Máš v naší zemi nebo jinde ve světě nějaké poutní místo, kde se Ti líbilo nebo kam se ráda chodíš modlit?

Maková hora u Příbrami, „Zeď nářků“ a Chrám Božího hrobu v Jeruzalémě.

Dny víry

■ Jaké máš záliby?

Mám ráda outdoorové aktivity, fitko, běh, turistiku, občasné lezení, přírodu, hory. Ráda poslouchám hudbu, od moderní po klasickou. Občas si vezmu kytaru a zazpívám si. A co mě nejvíce těší, je studium moderní hebrejštiny.

■ Jaká máš přání, která by sis sama sobě chtěla splnit?

Chtěla bych opět někdy navštívit Izrael a strávit tam více dní.

■ Chtěla bys něco vzkázat čtenářům Fcho-dovin?

Děkuji vám za přijetí do farnosti, děkuji za krásná setkání s některými z vás, za vaši podporu a svědectví života.

Děkuji za Tvůj čas a chuť podělit se s námi. Přejeme Ti do další služby v naší farnosti hodně sil a stálý přísun milostí od Pána.

Katka

■ Jaká je Tvá oblíbená kniha nebo kniha, kterou právě čteš a doporučuješ? Máš svůj oblíbený film, při kterém relaxuješ?

V různých etapách života mě provází kniha Dokonalá svoboda, ale mám moc ráda knihy s horolezeckou tematikou, zvláště knihy Reinolda Messnera. Mám ráda film Pád do ticha, Nanga Parbat, Chatrč atd.

■ Jak obvykle trávíš volno?

Prázdniny jako takové většinou trávím v práci, během roku trávím 1–2 týdny u rodiny v Beskydech, poté podle možností různě.

Pěší pouť z Vranova u Brna
na sv. Hostýn, 2004

Sv. Ludmila se narodila kolem r. 860, pravděpodobně na hradě Pšov v místech dnešního Mělníka. Její otec Slavibor byl knížetem malého kmene Pšovů obývajících část úrodného Polabí. Kolem r. 874 byla Ludmila provdána za Bořivoje I., knížete Čechů. V rozmezí let 869–883 byl český kníže pokřtěn na Velehradě snad samotným Metodějem. Členy slovanské misie na Levém Hradci byla pokřtěna i Ludmila.

Manželství Bořivoje I. a Ludmily bylo požehnáno třemi syny a čtyřmi dcerami. Po otci vládl nejprve nejstarší Spytihněv I. a po něm mladší Vratislav I. Ten byl ženat s Drahomírou, pocházející ze slovanského kmene Stodoranů. Když Drahomíra ovdověla, bylo jejím synům pravděpodobně třináct (Václav) a sedm let (Boleslav). Zemští velmožové tehdy rozhodli svěřit jí regentství v zemi, zatímco Ludmila, babička kněžic, měla dohlížet na výchovu budoucích vládařů, což vneslo mezi obě ženy neshody. Proto se Ludmila uchýlila na své vdovské sídlo Tetín, kde ji v noci z 15. na 16. září 921 přepadli členové Drahomířiny družiny a zardousili ji jejím vlastním závojem. Vrahové, patrně instruováni, přísně dbali na to, aby nebyla prolita krev, což bylo tehdy nezbytnou podmínkou pro mučednictví.

Po vraždě uprchl i kněz Pavel Kaich, a tak neměla první historicky známá česká kněžna ani církevní pohřeb. Služebnictvo zahrabalo její tělo u hradební zdi. Nad místem vraždy dala Drahomíra z původního obytného domu zřídit chrám sv. Michala (dnes sv. Jana Nepomuckého). Brzy po svém nástupu na knížecí trůn dal sv. Václav vyhnat matku z Prahy (snad na Budeč) a dne 10. listopadu 924 dal za účasti světicího biskupa Michala převést ostatky své babičky do svatojiřského chrámu na Hradě pražském, založeném jeho otcem Vratislavem I. U chrámu pak založili Boleslav II. a ctihodná Mlada první český klášter vůbec a uvedli do něj benediktinky, které pečovaly o šíření kultu první české světky. Písemně je však tato úcta doložena až od konce 11. století.

Úcta k české prvomučednici rychle rostla, pražský biskup Ota již nedovolil bez papežského souhlasu hýbat s jejími ostatky při přestavbě chrámu po požáru z roku 1142. Její svatost byla oficiálně uznána v letech 1143–1144, kdy dlel v Praze papežský legát Quido kardinál di Castello. Za biskupa Daniela I. se dostaly části jejich ostatků do několika oltářů pražské diecéze a biskup Daniel II. ji dal ve svém rukopisu *De civitate Dei* vymalovat mezi čestné patrony.

Za Karla IV. byl nad hrobem vytvořen náhrobek vysoké umělecké hodnoty. Když byla v roce 1981 otevřena její hrobka, byla mezi kostmi nalezena i bílá hedvábná látka s vetkaným geometrickým vzorem – nepochybně závoj, kterým si vdané ženy zavíjely hlavu.

Veškeré dochované písemnosti popisují kněžnu Ludmilu jako laskavou, milosrdnou a horlivě zbožnou ženu. Sv. Ludmila, česká prvomučednice, se stala nejen patronkou vinařů, babiček, matek a křesťanských vychovatelů, ale především českou spolupatronkou, často nazývanou Matka české země.

Sv. Ludmila je zobrazována v dlouhém šatu s hlavou pokrytou závojem, případně knížecí čapkou. Jejím hlavním atributem je stočený závoj nebo šál kolem krku, případně provaz, který drží v ruce. Ojediněle má v ruce miskou s hroznou nebo staroboleslavské paladium. Často bývá zobrazována spolu s malým sv. Václavem, kterého vyučuje. Její památka se slaví 16. září a místem posledního odpočinku je bazilika sv. Jiří na Hradčanech.

(<http://ludmilavinohrady.cz/svata-ludmila/>)

PŘEHLED HOSPODAŘENÍ VE FARNOSTI

Milí farníci, tak jako každý rok bychom vám rádi přiblížili vývoj financí naší farnosti za rok 2019 a současně nastínili výhled na letošní rok:

VÝKAZ ZISKU A ZTRÁT ZA ROK 2019	
NÁKLADY	Kč
Spotřebované nákupy celkem	1 548 306
• materiál	405 323
• energie	743 165
• zboží	399 818
Služby celkem	1 360 847
• opravy, udržování	871 927
• služby pro pastorační	232 665
• telefon a internet	29 175
• revize přístrojů a zařízení, účetnictví	72 867
• ostatní služby (honoráře, grafické služby atd.)	154 213
Mzdové náklady	331 486
Ostatní náklady celkem	903 623
• úroky	203 172
• odvody sbírek do AP	161 297
• příspěvek do svépomocného fondu AP	312 827
• pojištění, ostatní náklady	215 343
Odpisy	2 966 030
NÁKLADY CELKEM	7 099 308
VÝNOSY	Kč
Tržby za vlastní výkony a zboží celkem	2 740 425
• z pronájmů	1 685 849
• ze služeb a zboží	1 054 576
Ostatní výnosy celkem	1 490 222
• sbírky	893 107
• dotace (MČ Praha 11, Ministerstvo kultury)	201 000
• ostatní výnosy	396 115
Přijaté příspěvky (dary)	802 568
VÝNOSY CELKEM	5 033 215
VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ	-2 066 093

Rok 2019

Výnosy proti roku 2018 nepatrně vzrostly (o 40 tis. Kč), čímž jsme překonali hranici 5 mil. Kč. Z toho hospodářská činnost, což jsou především pronájmy, kavárna, knižní obchůdek a podobné, rostla proti předchozímu roku o 6 % a dosáhla výše 2,7 mil. Kč.

Výnosy z hlavní činnosti dosáhly výše 2,3 mil. Kč, což je pokles oproti roku 2018 o 120 tis. Kč. V roce 2018 jsme ale čerpali ze svépomocného fondu mimořádný příspěvek od Arcibiskupství na opravu hydroizolace terasy u sálu ve výši 310 tis. Kč. Na sbírkách bylo vybráno 894 tis. Kč (z čehož 10 % odvádíme do svépomocného fondu AP), dary na účet byly zaslány ve výši 821 tis. Kč (včetně firemních či osobních velkých dárců). Při počtu 1100 návštěvníků nedělních bohoslužeb vycházejí tedy sbírky a dary přibližně 1560 Kč na návštěvníka za rok (včetně dětí), tj. 30 Kč za jednoho za týden.

Naše náklady byly 7,1 mil. Kč, což je mírný nárůst proti roku 2018 (o 70 tis. Kč). Farnost se tedy opět ocitla v hospodářské ztrátě 2,1 mil. Kč. Velkou roli v této ztrátě hraje hodnota odpisů ve výši 3,0 mil. Kč (hodnota budovy/majetku KCMT při postavení/nakoupení vydělená očekávaným počtem let používání, tj. např. budova až 50 let). Odpisy tedy nejsou položkou, kterou hradíme z bankovního účtu, a bez nich jsme dosáhli kladný výsledek (0,9 mil. Kč, z toho hospodářská činnost 0,8 mil. Kč).

To, že naše výnosy nejsou schopny pokrýt odpisy, se odráží v tom, že splátky úvěru za stavbu KCMT nemáme kapacitu splácet a dělá to za nás Arcibiskupství. Úvěr vůči bance (7,8 mil. Kč na konci roku) tedy postupně nahrazujeme závazkem vůči Arcibiskupství (17,2 mil. Kč). Na přání AP jsme začali tento náš závazek od roku 2019 splácet – ročně ve výši jedné měsíční splátky úvěru (280 tis. Kč, zbylých 11 splátek hradí bance nadále AP).

V roce 2019 došlo vlivem úderu blesku do věže KCMT k poškození několika elektrických zařízení v přílehlé části budovy a celková škoda dosáhla výše 495 tis. Kč. Celou tuto škodu pokryla pojišťovna (zvýšilo se nám tím ale pojistné pro další roky o 20 %).

Rok 2020

Havarijní výměna kotle na začátku roku nás stála 810 tis. Kč. Děkujeme všem farníkům, kteří promptně zareagovali s příspěvkem na opravu, během ledna a února se sešlo na darech téměř 500 tis. Kč! V souvislosti s novým kotlem potřebujeme ještě v tomto roce vyčistit zanesený topný systém (do 100 tis. Kč). Z původního záměru oprav kotelnu (z roku 2018) zbývá dodat ještě nový bojler (80 až 100 tis. Kč).

Koronavirus pro nás zatím znamenal ztrátu příjmu z pronájmu ve výši 110 tis. Kč. Další nasmlou-

vané pronájmy ve výši 125 tis. Kč by snad měly být přesunuty a uskutečněny na podzim. Podle toho se budou vyvíjet i související příjmy z kavárny.

Z důvodu zrušení veřejných bohoslužeb došlo k výpadku základního zdroje příjmů v hlavní činnosti – sbírek (odhadem ve výši 170 tis. Kč). Opět děkujeme všem, kteří zareagovali a zaslali příspěvek na účet! Tento výpadek byl z vašich darů pokryt.

Od obnovení veřejných bohoslužeb jsou zatím sbírky přibližně poloviční. Rádi bychom Vám tedy navrhli, pokud je to ve Vašich možnostech, abyste spíše než jednorázovým bankovním převodem přispívali formou „trvalého příkazu“ – pomůžete tím k rovnoměrnému rozložení příjmů a snadnějšímu hospodaření.

Od tohoto roku se začíná realizovat plán pražské diecéze na změnu financování pastoračních asistentů. V minulosti byli financováni ze Mzdového pastoračního fondu (do kterého jsme přispívali). Nově budou plně financováni farností (včetně všech odvodů ze strany zaměstnavatele). Pro nás to znamená v tomto roce platit úvazek jednoho asistenta, v následujících dvou letech zbývajících 1,5 úvazku. V roce 2022 je očekávaný náklad na pastorační asistenty součtem 765 tis. Kč, tedy nárůst o 400 tis. Kč navíc proti minulosti (oproti příspěvku do fondu, který jsme hradili dosud). Abychom se tomuto snáze přizpůsobili, AP nám snížilo pro rok 2020 splátku úvěru z budování KCMT na polovinu (140 tis. Kč).

Máme-li pokrýt zvýšené náklady související se změnou financování pastoračních asistentů a zahájením částečné úhrady dluhu vůči Arcibiskupství vzešlého ze stavby KCMT, bude by potřeba zvýšit částku připadající na sbírky a dary minimálně o 12 Kč na 1 návštěvníka nedělní bohoslužby za týden (tj. ze současných 30 Kč na 42 Kč). Je samozřejmé, že finanční možnosti jednotlivých rodin jsou nesouměřitelné a vedle ochoty a touhy finančně podporovat svou farnost je nutno vždy přihlídnout k aktuální finanční situaci rodiny.

Plánem do budoucna je kromě momentálně nutného vyčištění systému topení a TUV i zatemnění sálu KCMT (ve výši 400 tis. Kč), které prospěje atraktivitě pro nájemce (otázku možnosti zatemnění sálu vzneseme téměř každý nájemce) a zároveň prospěje mnoha farním akcím (zlepšení akustiky, tepelného komfortu, rozšíření spektra nabízených akcí, zvýšení bezpečnosti).

Závěrem

Děkujeme za Vaše příspěvky a ochotu k pomoci, které udržují hospodaření naší farnosti v chodu, a to v době koronakrizy i mimo ni. Je to i vaše dobrovol-

nická práce na různých projektech, opravách, aktivitách zlepšujících v konečném stavu hospodaření farnosti (nabídka pronájmu sálu), ale i nákupy v kavárně, knižním obchůdku. To vše ukazuje na štědrost a ochotu vašeho srdce.

Opakujeme prosbu – jestli je to ve vaší situaci možné – nastavte si na účtu trvalý příkaz (abychom nahradili pravidelné sbírky, které nám vypadly). Pokud dar v součtu překročí 1000 Kč za rok, může si dárcce o hodnotu daru snížit svůj daňový základ. Výši daru je možné kdykoliv změnit nebo dárcovství přerušit.

Pro ty z Vás, kdo byste chtěli více proniknout do hospodaření naší farnosti, připravujeme na podzim setkání na toto téma.

Ekonomická rada farnosti

Ing. S. Belošovič, Ing. D. Audy, Ing. V. Fried

Z pastorační rady 11. 6. 2020

- ✓ Projednány termíny farních akcí na příští školní rok 2020/21.
- ✓ Nový termín pouti na Svatou Horu u Příbrami byl stanoven na 1. 5. 2021.

✓ **Farní den (3. října)**

Vyhovuje koncept Farního dne? Jaké mají farní radní nápady ho oživit?

Divadlo je univerzální. Otázkou je, jak více zapojit a vtáhnout mládež?

Hodila by se velká plachta (4x5m), která by se roztáhla nad vjezd a vznikla by tak pergola.

Uvaření guláše nabízí Eva Černá z Charity.

Uvítáme pomoc s organizací (hlaste se u Vlasty Hamalové).

✓ **Zažít město jinak (19. 9.)**

Akce probíhající v různých městech. Jednotlivé akce jsou lokálního charakteru. Cílem je oživení lokálních komunit, sblížení, prohloubení spolupráce místních subjektů, občanů, oživení komunitního prostoru. *Můžeme uskutečnit u sv. Františka (akce bude a uvítáme pomoc – hlaste se u Vlasty Hamalové).*

- ✓ **Poškozené dlaždice** po jednání zastupitelstva v sále KCMT a poškozený parket od kovových stolů (stále probíhá jednání s MČ Praha 11 o nápravě).

- ✓ **Další závada** – máme nad kaplí větrem utržený kus střechy – opravuje se.

REFLEXE nad časem epidemie

- ✓ **Pozitivní ohlasy** na streamované bohoslužby a další online programy a individuální duchovní péči.
- ✓ Bude nadále streamována jedna nedělní mše (9.30 KCMT). Mohou ji využít rodiny s dětmi, které budou zrovna nemocné. Lidé tak nadále zůstávají součástí společenství, mají kontakt s farností. Dobré i pro ty, kteří se zrovna necítí zdravotně dobře a nemusí se tak bát, že by mohli ohrozit ostatní.
- ✓ **Potřeba investice do přenosů – kamery**, které by se daly využít nejen k přenosu bohoslužeb, ale i při dalších akcích. Pastorační rada s nákupem souhlasí (to, co nabízejí ven, by mělo mít dobrou technickou úroveň). Aktuálně uvítáme někoho, koho právě

ce s kamerou a PC baví a mohl by tak pomoci s přenosy, případně záznamy a nahráváním akcí, stíháním na YouTube kanál. Aktuálně velké díky Adamu Josefusovi, Magdaléně Zindulkové, P. Františkovi, P. Michaelovi, Vojtovi Černému, Vojtovi Niederlemu.

- ✓ **YouTube kanál** – pokud si myslíte, že to má smysl, tak se zapojte a pozvěte ke sledování i své přátele. YouTube kanál můžeme v budoucnu využívat i šířeji.
- ✓ **Projekt Více než kostel** – farnost žádala obecně o grant na kulturní program, bylo nám umožněno využít tyto zdroje právě i na on-line projekt.

Příští setkání pastorační rady bude 10. 9. od 19.00 v KCMT.

ZPRÁVY
Z KCMT

Milí farníci, dovolte malé ohlédnutí k jarním měsícům, kdy jsme z důvodu koronaviru všichni poprvé zažili plošně vyhlášený stav nouze, nevidané omezení volného pohybu osob a dosud nezažité zrušení veřejných bohoslužeb. V polovině března ze dne na den veškerý ruch v KCMT i u sv. Františka utichl, kostely jsme museli zavřít, všechny farní akce i smluvené pronájmy zrušit. K obnovení provozu, k první veřejné nedělní bohoslužbě, došlo až v neděli 17. května.

Velké díky patří našim kněžím, kteří nevynechali ani jediný den a po dobu všech omezení byli k dispozici pro individuální duchovní péči všem, kteří v těchto dnech do kostela přišli. Radostí nám byla možnost uskutečnění šesti přímých televizních přenosů bohoslužeb z našeho KCMT. Tyto mimořádné bohoslužby měly velkou sledovanost, máli sv. na Květnou neděli sledovalo dokonce 176 tis. diváků. Velkým obohacením bylo, že jsme se o náš prostor mohli podělit i s dalšími křesťanskými církvemi.

Koronavirus nám sice znemožnil uskutečnění mnoha programů, ale zase jedinečně přispěl k tomu, že jsme se mohli vzájemně spojit nově a netradičně pomocí technologií, youtube přenosů, on-line kulturních programů i třeba pomocí virtuálních prohlídek našich kostelů.

Finanční dopad koronakrizy na chod farnosti se dozvíte v dalším článku ekonomické rady farnosti. Po devět nedělí se nekonal veřejné bohoslužby, a tudíž ani neproběhly kostelní sbírky. Některé smluvené proná-

jmy, které se měly na jaře konat, byly bohužel zrušeny bez náhrady (např. celostátní konference velké poradenské společnosti, diecézní setkání mládeže, čtyři školní koncerty či akademie, čtyři taneční kurzy, tři schůze bytových družstev, jarní ples dětských oddílů) úhrnem v hodnotě přes 110 tis. Kč. Další dohodnuté pronájmy budou, dá-li Bůh, snad přesunuty a uskutečněny teď na podzim (dva plesy, synod Československé církve evangelické, dětská taneční soutěž, tři setkání Experimentální univerzity pro prarodiče a vnoučata, šest tanečních kurzů pro dospělé). Z našich farních akcí jsme během března až června museli zrušit tři divadelní představení, programy pro školy o křesťanských Velikonocích, čtyři koncerty, tři Zastavení u Matky Terezy, program ke Dni dětí, Dni matek, oslavu posvěcení KCMT, několik tančiren, pravidelné aktivity jako keramické a výtvarné dílny, rehabilitační cvičení a samozřejmě také všechny duchovní programy související s postní dobou, Velikonocemi i dalšími svátky.

Na druhou stranu nám několik měsíců karantény jistě pomohlo začít vnímat a vážit si věcí, které nám dosud připadaly samozřejmé, jako např. možnost fyzicky se zúčastnit bohoslužby, setkávat se v kostele a sdílet s druhými svoji víru i radosti a strasti všedních dnů. Spojme se nyní v modlitbě za zdraví a Boží ochranu pro nás všechny, nenechme se ochudit jak o možnost setkání s Hospodinem při mši v kostele, tak samozřejmě s ohledem na doporučovaná preventivní hygienická opatření ani o setkání s bratry a sestrami v Kristu po bohoslužbách nebo při všech dalších farních programech.

*Mnoho Božího pokoje
do nastávajících podzimních dnů přeje,
Karina Juráková, ředitelka KCMT*

zprávičky z Farní charity

Možná se ptáte, jak jsme prožili ty tři měsíce v nouzovém stavu, celostátní karanténě a zákazu vycházení? Náš provoz není možné přerušit a poslat zaměstnance na home office.

Máme samozřejmě klienty, kteří se o sebe dokáží postarat sami. Služby si objednávají, protože jim usnadní život. Pak jsou ti šťastní, o které se v době karantény postarali příbuzní, kteří nechodili do zaměstnání. Tito senioři služby z bezpečnostních důvodů po dobu karantény přerušili.

Asi osmdesát procent našich klientů takové štěstí nemá. Nejsou schopni se o sebe postarat a rodina není nebo se prostě nestará či pečovat nemůže. Snad všichni z této skupiny nám v prvním týdnu nouzového stavu vyděšeně telefonovali, jestli pečovatelky, asistentky a zdravotní sestřičky přijdou? Koho jsme nezklamali. Dokázali jsme služby pro naše potřebné zajistit po celou dobu nouzového stavu bez omezení. Také jsme do péče přijímali nové klienty. Někteří pomoc potřebovali jen v době nouzového stavu, kdy se báli vycházet. Přijali jsme ovšem do péče i klienty nové, kteří naši péči potřebují dlouhodobě. Většinou jsme je převzali z nemocnice. Pokračovali jsme i v humanitární pomoci pro nejchudší vrstvu obyvatelstva.

Asi se nedá popsat, jaké to je provozovat domácí péči v situaci takové nejistoty, která panovala v druhé polovině března. Držím v rukách kormidlo naší Charity už devatenáct let, zažila jsem povodně, ekonomické, finanční i personální krize. Tomu čtvrt roku v nouzovém stavu se zatím nic nevyrovna.

Je strašně těžké posílat lidi ven do terénu, když víte, že je nemůžete chránit. Naštěstí jsme v únoru udělali velikou objednávku zdravotnického materiálu, měli jsme tedy pro začátek dostatek rukavic a dezinfekce. Našli jsme i krabici ochranných plášťů. Roušky ovšem došly hned v prvním týdnu nouzového stavu. Všichni se báli, zaměstnanci, klienti, jejich příbuzní, naši vlastní příbuzní. V prvních týdnech jsme měly s mojí zástupkyní pocit, že celý den neděláme nic jiného, než jen někoho uklidňujeme.

Z různých nadřízených orgánů přicházely často naprosto nesmyslné pokyny, které si navíc protřeřily.

Metodiky odkazovaly na používání ochranných prostředků, které jsme zpočátku vůbec neměli. Nad některými metodikami nám zůstal rozum stát a člověk se jen mohl ptát, jestli autor toho pamfletu někdy v životě pracoval v terénním zdravotnickém nebo sociálním zařízení. Většinu času jsem přemýšlela, jestli mě zavírou za neposkytnutí péče nebo šíření nebezpečné nemoci? Nakonec jsem se rozhodla, že nebudu podléhat všeobecné panice, a s důvěrou v Boží vedení se řídila vlastním rozumem.

Při zpětném pohledu byl nouzový stav dobou velice zajímavou. Odhalily se charaktery mnohých. Jsem pyšná na své kolegy, pracovníky Charity Praha – Chodov. Měli strach, přesto přišli do práce. Nikdo se „nehodil marod“ a nenechal si „napsat ošetřovačku“. A mnozí by to mohli udělat, neb věkem nebo zdravotním stavem patří do ohrožené skupiny. Naši potřební měli všechnu péči, která byla potřeba. Pomohli jsme i mnohým, kteří běžně nejsou našimi klienty.

Dostali jsme stovky bavlněných roušek. Neznám jména všech švadlenek, ale velký dík patří Danče, Aničce, Kateřině, Blahoslavě. Moc jste pomohly nejen nám, pracovníkům. Roušky jsme rozdali seniorům, lidem, kteří si k nám chodí pro potraviny, a bezdomovcům. Pomoc přišla nejen materiální, ale i finanční. Poděkování patří všem, kteří nás podpořili finančním darem na účet nebo peníze přinesli v hotovosti do kanceláře. Finance jsme využili na nákupy potravin pro seniory, kteří zůstali uvězněni doma bez dostatečné finanční rezervy a nemají internet. Podpořili nás i Nadace pojišťovny Kooperativa a Nadace Karel Komárek Family Foundation, které přispěly na provoz našich aut, mzdy pracovníků a brigádníků.

Nikdo z nás neví, co můžeme čekat v budoucnosti. Dovolím si skončit slovy naší klientky paní Olivie, která mi první den nouzového stavu do telefonu na dotaz, jestli máme přijít, odpověděla: „Ale děvenko. Já se narodila za španělské chřipky, přežila jsem Hitlera, komunisty, příjezd Rusáků, normalizaci a slavila osmdesátý devátý. Mě nějaký virus neporazí, té stovky v září se dožiju! A kdyby náhodou, do Království nebeského se těším. Víš, kolik tam na mě čeká přátel? Přijďte, přeci kvůli strachu z nemoci nebudu bez oběda!“

Přeji paní Olivii krásné narozeniny
a nám všem pokojné září.

Eva Černá

Celé farnosti bych ráda vzkázala, že jsem moc vděčná za své přijetí...

Milí přátelé, poslední červnovou neděli jsme mohli být svědky krásné události, kdy naše společenství rozšířilo pět nově pokřtěných bratří a sester. Dnes bych vám ráda představila naši nejmladší novokřtěnku, slečnu Anetu. Je to milá, velmi mladá dáma, která svůj čas dělí mezi školu a aktivní tenis. Mezi tréninky si našla čas i na Fchodoviny.

• Ještě jednou gratuluji a vítám Vás mezi námi, Aneto! Jak se stane, že mladé děvče z nevěřící rodiny zaklepe na dveře katechumenátu?

Jako dítě jsem měla zkušenost, že někteří lidé chodí do kostela, třeba rodiče mého tatínka, který sám však vírou nežil. To bylo zajímavé, ale šlo to mimo mě. Před několika málo lety jsem se seznámila se svým přítelem, jenž pochází ze Slovenska a jehož rodina je rovněž věřící. On sám se ale Bohu odcizil, až vlastně do počátku našeho vztahu. Naše seznámení pro něj byla šance od Hospodina k návratu. Dokázal ji využít, a jak jsme se poznávali, jeho vztah s Bohem byl čím dál hlubší. Svým obrácením ve mně probudil velký zájem o víru. Protože přece jen měl z dětství základy, bylo pro něj snazší se vrátit k Bohu i do kostela. Hodně jsme si o tom spolu povídali a já jsem se rozpomněla na ono krásné cosi, co vyzařovalo i z mých prarodičů. Toto „cosi“ nyní zářilo i z mého přítele. Rostla ve mně zvědavost a taky přání dostat se blíže k tomuto neznámému Bohu.

• Takže...? Kam vedly Vaše další kroky?

Nahlas jsem o křtu začala přemýšlet při naší návštěvě přátelových rodičů na Slovensku. Ti mě směřovali k regulérní přípravě na křest. Za tohle popostrčení jsem jim moc vděčná. Skrz různé česko-slovenské kontakty jsem nakonec držela v rukou mailovou adresu na o. Michaela, který mi po úvodním setkání nabídl účast v katechumenátu.

• Skok do neznáma... Zaskočilo Vás něco?

Samotná délka katechumenátu. Zjednodušeně řečeno, čekala jsem, že přijdu, někdo mi něco zajímavého poví – a pokřtí mě. Ale dnes vidím, že takové trvání má svůj hluboký význam. Jsem ráda, že jsem tím mohla projít. Také jsem měla zcela jinou představu o knězi, utvářenou nulovými zkušenostmi a možná i starými filmy ☹. Civilní, lidský přístup P. Michaela ke každému z nás, plný pochopení... to jsem tedy nečekala ani ve snu. ☺

• Co Vám katechumenát dal a vzal? Co bylo nejtěžší? Čeho si ceníte?

Dal? Pomohl mi nacházet cestu k Ježíši Kristu, poznávat Boha v modlitbě i při četbě Písma. Nesmírně si též vážím vztahu, který mezi námi katechumeny vznikl, to považuji za veliký dar. Myslím a doufám, že zůstaneme stále přátelé. Tolik jsme se o sobě za celou dobu dozvěděli, naučili, pomáhali si...

Pro mě osobně bylo velmi obtížné pravidelně na katechumenát vůbec chodit. Hraji závodně tenis, hodně cestuji, zkrátka nejsem paní svého času. Ale i to se nakonec podařilo vyřešit.

• Jak Vaše rozhodnutí nechat se pokřtít přijala Vaše rodina?

Rodičům jsem o přípravě na křest řekla se zpožděním. Napřed tátovi, který to vzal v pohodě, a posléze i mámě. S pochopením jsem se nesetkala, ale nebránila mi v ničem. Zato nás to sblížilo s mým přítelem. Byl vlastně jediný, s kým jsem mohla o všech pochybnostech, otázkách i pocitech hovořit (mimo setkání katechumenů). Naš vztah tím dostal nový rozměr. Jsem mu moc vděčná za podporu i zázemí ve víře. Kdyby byl nevěřící, všechno by bylo mnohem komplikovanější.

• Váš křest neprobíhal tradičně o Velikonocích kvůli karanténě. Mrzelo Vás to?

Těšila jsem se na velikonoční liturgii, ovšem. Ale určitě to bylo hezčí takhle veřejně s farností, než polotajně bez farníků opravdu o Velikonocích. Karanténu nezměníme, co se dá dělat... Obřad jsem intenzivně prožívala, nejen sama pro sebe, ale i že se stávám součástí něčeho velkého a krásného.

• A dnes? Kudy dál po křtu?

Vím, že jsem na začátku cesty, i když už zcela plně ☺, je to přece jen teprve začátek. Chtěla bych se také trochu zapojit aktivněji do farnosti, časem bych zkusila i číst čtení. Také mohu občas pomáhat při akcích s dětmi.

• Delší dobu tu už s námi pobýváte. Jak naši farnost vidíte?

Líbí se mi tu s vámi! Obdivuji, jak v tak velké farnosti věci fungují. Třeba čtení při mši, hudba... tolik lidí se snaží přiložit ruku k dílu... Celé farnosti bych ráda vzkázala, že jsem moc vděčná za své přijetí. Cítila jsem, že jste s námi tak nějak prožívali celou naši přípravu na křest, a tím spíše i samotný křest, což pro mě bylo velkou oporou a silou. Zatím každý, koho jsem zde poznala, je krásným obrazem Boží lásky a mám se od něj co učit. Doufám, že i já sama nějakým způsobem dokážu přispět k harmonii a dobrým vztahům uvnitř farnosti, a těším se na všechny společné aktivity ☺.

• Milá slečno Aneto, i my se těšíme na všechno dobré, čím se vzájemně můžeme obohatit, a přejeme Vám hodně radosti na cestě s Hospodinem! Děkujeme, že jste se s námi podělila o svůj příběh. Povíte nám ještě na závěr, jaká myšlenka nebo text Vás v Písmu zatím nejvíc oslovil?

Asi nemůžu vybrat jen jeden text z celého Písma. Řekla bych, že v různých obdobích jsou mi blízké různé myšlenky a části Písma. Speciální místo v mém srdci má Janovo evangelium, v období katechumenátu jsem si také velice oblíbila knihu Sírachovcovu. Na konec mě napadá jeden můj oblíbený verš z listu Galatským: „Nejde už o to, kdo je Žid nebo Řek, otrok nebo svobodný, muž nebo žena – všichni jste jedno v Kristu Ježíši.“ (Gal 3,28)

Ptala se Blanka Pitřincová

NAŠE KATECHETKY

Postupně bychom vám rádi představili naše katechety, které doprovázejí děti naší farnosti na cestě k Hospodinu.

Paní **Martina Hlaváčová** má na starosti nejmenší školáky.

Na Hájích žiji se svojí rodinou osm let. Máme tři děti – Kryštofovi je 12, Madlence 10, Metůdkovi 8 let. Ony se staly vlastně podnětem, proč jsem začala ve farnosti vést katecheze. Doprovázela jsem je na náboženství od velmi útlého věku. Bylo pro mě vždy velkým potěšením sledovat, jak můj nejstarší syn tak rád chodíval na katecheze k Jitce Ševčíkové, že býval velmi zklamán, když výjimečně přijít nemohl.

Pocházím ze strašnické farnosti a více než dvacet let tam s manželem zpívám a občas hraji na kytaru v hudební skupině Kalokaghatia. Hrajeme tam každých 14 dní na nedělní dětské mši svatě. Teď už nám na bubny pomáhá i náš nejstarší syn a ostatní dva se pomalu přidávají se svými hudebními pokusy. Nicméně naším domovem se stalo už Jižní Město, tudíž jsem se chtěla aktivně zapojit i tady. Cesta to byla postupná, přes hru na kytaru a výtvarné tvoření s kolegyní Blankou Ledvinkovou až k samostatnému vedení katecheze. (Pracuji jako architektka, takže i k výtvarnu mám blízko.) Zatímco jsem sbírala zkušenosti s pomocí kolegyně, doplnila jsem si katechetické vzdělání na teologické fakultě.

Při katechezi bych chtěla být dětem průvodkyní, která jim pomůže se o krůček přiblížit k Bohu jako svému osobnímu Spasiteli, příteli a Pánu. A kdo chce někoho milovat, musí jej i znát, bez toho to úplně nejde; k tomu tedy patří věku přiměřené předkládání informací z oblasti víry. A zároveň bych ráda dětem ukázala, že žít s Pánem může být zábava – že život z víry je pestrá paleta činností a vztahů. Patří k tomu hra, hudba, kamarádi, tvoření, sdílení zážitků, nové informace... a to vše se středem v Bohu a pro Něj.

Těším se na vaše děti ☺

Martina Hlaváčová

MEDITAČNÍ MYŠLENKY MOUDRÝCH

■ Ani evangelia ani ostatní biblické spisy se ne-
uchovaly v originále. Od jejich vzniku nás dělí dva
tisíce let, v případě Starého zákona ještě o zhruba
tisíc tři sta let více. Materiálem pro psaní byl tehdy
kolem Středozemního moře papyrus, ale jeho tr-
vanlivost byla omezená: rozpadl se po dvou stech
letech. Pokud se měl text zachovat déle, musel se
před rozpadem papýru přepsat. Autorův rukopis
sice zanikl, ale zachoval se jeho opis. **(Pavel Kuneš)**

■ „Dobře jím tak,“ říkáš si, „mají, co si zasloužili.“
Ale pozor! Myslíš, že sám jsi na tom lépe? Chceš
snad tvrdit, že ses nikdy ničeho špatného nedo-
pustil? Druhé soudíš a doufáš, že sám soudu ujdeš,
přestože děláš totéž? Nepohrdáš tak i ty Boží las-
kavostí, trpělivostí a shovívavostí? Uvědom si, že
právě Boží laskavost vede člověka k tomu, aby se
zastyděl a začal nový život! **(Ř 2,1-4)**

■ Jak jsi laskavý, Pane, že mě zveš do své společe-
nosti. Dej, abych se nikdy nehrnul dopředu, ale byl
šťastný, že smím být v Tvé blízkosti, třeba někde
vzadu, nepozorován. Děkuji, že mě zveš, že nedě-
láš rozdílů, jak my lidé děláváme. Nemohu se Ti
ničím odplatit, mohu jen žasnout nad ctí, které
se mi dostalo. Víím, že mi vždy dáváš mnohem
více, než zasluhuji. Chci se učit od Tebe činit dobré
a nečekat odměnu. **(Sešli světlo své)**

■ V době inflace slov je těžké říkat něco, čemu by
lidé naslouchali. Uši jsou bombardovány hlukem
z ulice, hudbou z rádia, zvoněním mobilních tele-
fonů, prázdným tlacháním politiků, kteří dnes něco
tvrdí a zítra říkají pravý opak, přísahami lhářů, vodo-
pádem nesmyslů bulvárních novin a časopisů... Proti
tomu je třeba si vytvořit hráz mlčenlivosti a postit
se od slov, abychom se dobrali jejich původního
významu a na něm pak trvali. **(Petr Weissman)**

■ Když např. někdo začíná svůj den s přesvědčením,
že on je ten nejlepší, že se mu vše určitě podaří,
jedná se podle mě o velmi nebezpečný výklad.
Takový člověk ignoruje skutečnost, vychází z pocitu,
že si svým myšlením a pomocí svého pojetí může
vynutit, co chce. Takoví lidé často velmi nepěkně
narazí, protože jejich výklad skutečnosti neodpovídá
a jim se vzápětí ukáže jejich meze. **(Anselm Grüu)**

Milé dámy, matky na mateřské či rodičovské dovolené,

ale i pracující maminky malých dětí, které
by měly čas a chuť, všechny Vás zvou na naše
středeční dopolední setkání na faře. Každé
setkání je jiné, vždy je radostné a naplněné
Jeho Duchem. Nepodáváme velké modlitební
výkony, ale prostřednictvím sdílení, prožívání
toho, čím žije ta druhá, ale i čtením z Písma se
umíme napojit na Hospodina. Všechno to pro-
bíhá vesele, za živého hraní se dětí, které nás
neztrácejí z dohledu. Ty tam mají svůj vlastní
svět. Na koberečku si hrají s hračkami, ani netu-
šíme, jaké nová přátelství se rodí :).

V září se sejdem 2., 9., 16., 23.

a 30. 9., vždy v 9.30 na faře.

Bohu chvála, že máme takovou možnost –
být spolu, navzájem se doplňovat, častokrát si
pomáhat a podporovat se.

Povzbuzují všechny maminky, které váhají.
Přijďte. Každá jsme jiná, každá přišla někdy
poprvé. Naše společenství je dynamické,
některé z nás odešly do práce, mnoho nových
duší se přidalo. Každá jsme ratoletí na našem
barevném a živém stromě.

Chválím Hospodina, že mi daroval možnost
tímto způsobem poznat tolik krásných duší.

S úctou Lýdia Murínová

SKS pořádá ve spolupráci s farností
sv. Františka z Assisi

v sobotu 24. října ZÁJEZD DO JIŽNÍCH ČECH

Sedlec Prčice • poutní místo Sepekov
• Milevsko • skanzen Vysoký Chlumec.

Odjezd v 7.00 hod. od KCMT, Praha-Háje,
příjezd kolem 20.00 hod. Cena zájezdu 240 Kč.

Přihlášky u Ing. Řivnáčové, tel. 774 877 495,
nebo u jáhna Pavla Urbana.

Ahoj holky a kluci, vítáme vás po prázdninách i na našich stránkách!

Jste ještě plní prázdninových zážitků? Umím si představit, co jste všechno zažili... Jé, nepřekřikujte se, ano, ano, slyším vás, vaše krásná dobrodružství, zážitky, setkání, noví kamarádi... ani se moc nechce zase skočit do úkolů a vstávání do školy nebo školky, vidíte. Tak víte co? Aby se nám lépe zvykalo na nový školní rok, zkusíme si ten úžasný čas připomenout, co vy na to? Namalujte nebo (třeba i s máminou pomocí) napište o svém nejhezčím prázdninovém zážitku. Měli jste z něj radost? Velikou? Ještě větší než velikou? Dokonce obrovskou? Jako když... jako když třeba dostanete k narozeninám dárek? Ano? Ale za tak velkou radost, podobně jako za dárek, je pěkné poděkovat. Že nevíte komu? Ale ano, ano, mámě, tátovi a dalším bezva lidem kolem vás. Hm... jako by tam něco chybělo, že? Komu ještě chceme říct „Děkuji?“ Přesně tak, **díky patří i Bohu**. A protože On chce, abychom všichni byli spolu přátelé, pojďme Mu poděkovat společně!

Blanka

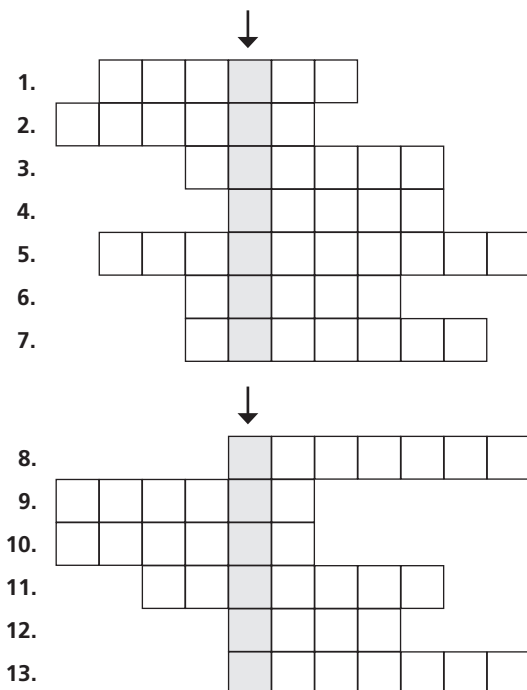
Noste své obrázky se zážitky před oltář a v neděli 4. 10. na dětské mši v 9.30 Bohu společně poděkujeme za všechno hezké, co jsme mohli o prázdninách prožít!

■ Pro ty starší z vás máme jedno luštění 😊.

V tajenkách najdete **jména dvou osobností, které si v září připomínáme**. Kdo chce, může nám s máminou či tátovou pomocí poslat řešení na adresu: **fchodoviny@kcmt.cz**

Legenda:

1. Místo Ježíšova narození
2. Kdo stojí v čele diecéze
3. Název období, kdy se připravujeme na Vánoce
4. Jméno Ježíšovy maminky
5. Svátky Ježíšova ukřižování a zmrtvýchvstání
6. Obětní stůl v kostele
7. Odkud byla Ježíšova maminka
8. Nejběžnější hudební nástroj v kostele
9. Velikonoční svíce
10. Svátky Ježíšova narození
11. Místo, kde byl Ježíš ukřižován
12. Jméno Ježíšovy babičky
13. Sídlo papeže

Termíny událostí, akcí v roce 2020/21

Datum	rok	událost / akce
4. 9.	pátek 2020	Výročí posvěcení kostela sv. Františka / 18.00 – bohoslužba
6. 9.	neděle 2020	Pouť KCMT (5. 9.). Oslavíme v neděli 6. 9. v KCMT
16. 9.	středa 2020	Od 17.00 / Zpovědní den pro děti / začátek katechetického roku / KCMT
3. 10.	sobota 2020	Farní den / od 10.00. mše svatá u sv. Františka
4. 10.	neděle 2020	Pouť u sv. Františka (oslavíme v sobotu)
17. 10.	sobota 2020	DOBRODEN
2. 11.	pondělí 2020	17.00 / Dušičková pobožnost na hřbitově + mše sv. u sv. Františka v 18.00
28. 11.	sobota 2020	Výroba adventních věnců (během Jarmarku)
5. 12.	sobota 2020	Mikulášská v KCMT
5. 12.	sobota 2020	DOBRODEN
9. 12.	středa 2020	Zpovědní den pro děti / KCMT
15. 12.	úterý 2020	Zpovědní den pro farnost / sv. František
23. 12.	středa 2020	Výprava pro Betlémské světlo
??	leden 2021	Tříkrálová sbírka
15. 1.	pátek 2021	Ples
6. 2.	sobota 2021	Den nemocných
13. 2.	sobota 2021	Masopustní veselice
17. 2.	středa 2021	Popeleční středa
20.–28. 2.	2021	Jarní prázdniny, Praha 1–5
17. 3.	středa 2021	Zpovědní den pro děti / KCMT
20. 3.	sobota 2021	DOBRODEN
24. 3.	středa 2021	Zpovědní den pro farnost / KCMT
1. 5.	sobota 2021	Pěší pouť na Svatou Horu
15. 5.	sobota 2021	Svátost zpovědi před 1. sv. přijímáním
15. 5.	sobota 2021	DOBRODEN
16. 5.	neděle 2021	První sv. přijímání 11.00
16. 5.	neděle 2021	15.00 / Pouť u Kapličky sv. Jana na Hájích (16. 5. svátek sv. Jana)
22. 5.	sobota 2021	20.00 / Svatodušní vigilie
23. 5.	neděle 2021	Výročí posvěcení KCMT (26. 5. 2007)
28. 5.	pátek 2021	Noc kostelů
16. 6.	středa 2021	Zpovědní den pro děti / zakončení katechetického roku.

- Adventní duchovní obnova 2020 – úterý u sv. Františka.
- Postní duchovní obnova 2021 – středa v KCMT.

ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

■ **Setkání společenství Hnutí fokoláře** – 14. 9. 2020 od 19.15 hod v KCMT. Slovo života na zář: „Dávejte, a dostanete: míru dobrou, natlačenou, natřesenou a vrchovatou vám dají do klína.“ (Lk 6,38) Společenství je otevřené i novým zájemcům. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949.

■ **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se koná ve *středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V září se sejdeme 2., 9., 16. a 23. 9.* Srdečně zve Lýdia Murinová tel.: 730 825 301.

■ **Páteční dopolední setkávání** – v pátek 5. 9. v 9 hod. pokračuje po letní přestávce v kapli KCMT bohoslužba slova s jáhnem Pavlem Urbanem, po ní společné posezení u kávy či čaje ve foyer. Srdečně zveme, přijďte mezi nás, nezdávejte doma sami! Jana a Viktor Friedovi

PROGRAM / AKCE VE FARNOSTI

■ 4. 9. / 18.00 / **Mše svatá – výročí posvěcení kostela sv. Františka** (r. 1938)

- 18.00 Vernisáž výstavy obrazů Jakuba Černého (KCMT).

■ 6. 9. / **Modrobílá neděle** – oslava svátku Matky Terezy, patronky KCMT, během obou bohoslužeb.

■ 16. 9. / 17.00–18.00 / **Možnost svátosti smíření** po prázdninách pro děti.

- 18.00 Mše svatá pro děti – zahájení výuky náboženství ve farnosti.

■ 19. 9. / 15.15–18.00 / **Zažít město jinak** – Napůl mezi posvěcením a poutí – sousedské slavnosti – čaj (káva) v trávě s koncertem souboru „Musica pro Sancta Cecilia“, drobné občerstvení z domácích zdrojů, něco i pro děti. Přineste si vlastní hrneček na čaj a deku nebo karimatku na sezení (kostel sv. Františka).

■ 20. 9. / 15.00–18.00 / **Odpolední tančírna** se skupinou „Hvězdný prach“. Vstupné 80,- pro jednotlivce 150,- pro pár (KCMT).

■ 3. 10. / **FARNÍ DEN** – Chodovská pouť – 10.00 mše svatá – následuje společné agapé, hry, táborák, divadlo pro malé i velké (kostel sv. Františka na Chodově).

☉afeTerezie

Otevírací doba:

Ne **6. 9., 13. 9.**
10.30–13.00

od 14. 9.

Po 15.30–21.30

Út 15.30–21.30

St 15.30–20.00

Ne 10.30–13.00

V TOMTO ŠKOLNÍM ROCE NABÍZÍME

■ Pro dospělé:

• **Kavárna CAFÉ TEREZIE**

• **Knižní obchůdek**

(otevřeno v neděli 9.30–12.30)

• **Páteční bohoslužba slova (nejen) pro seniory s následným setkáním** (9.00–11.00)

• **Keramika SEN pro seniory**

pondělí 10.00–12.00. Začínáme 5.10.

• **Keramika pro dospělé**

(čtvrtek 17.30–19.00, cena 150 Kč/lekce).

Lektor Jana Domšová (janadomsova@gmail.com nebo 603281864). Zahájení 8.10.

• **Cvičení nejen pro seniory**

(pondělí 9.15–10.15, 10.30–11.30).

Začínáme 7.9.

• **Taneční** – taneční škola Brožovský.

Pondělí a úterý v KCMT

(www.astra-praha.cz). Zahájení 5. a 6.10.

■ Pro děti:

• **Výuka náboženství** pro děti od 0–15 let. Viz. www.kcmt.cz/zivot-farnosti.

• **Keramika pro starší děti (od 12 let) a dospělé**

(čtvrtek 17.30–19.00, cena 150 Kč/lekce).

J. Domšová (janadomsova@gmail.com nebo 603 281 864). Zahájení 8.10.

• **Dívčí skautský oddíl Sněhová vložka.**

<http://snehovavlocka.blanik.info>

• **Angličtina JMAK**

(Bližší informace o tom, co se u nás děje, najdete na: www.kcmt.cz.)

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY / ZÁŘÍ

- **Všeobecný úmysl: Úcta ke zdrojům planety**
Modleme se, aby zdroje naší planety nebyly drancovány, ale sdíleny spravedlivě a ohleduplně.
- **Národní úmysl: Za nezávislost veřejnoprávních médií**
– ať pod ochranou sv. Václava politici hájí pravdu, spravedlnost a dobro všech.

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** Během bohoslužby během roku probíhá katecheze dětí. Je připravena pro věk 3–7 let, v klubovně v suterénu. 1. neděle v měsíci v 9.30 – kázání kněze pro děti v kostele.

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou (kromě čtvrtka) nebo po dohodě.

☎ / mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. František Čech (farní vikář)	731 124 507	farnivikar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (pastorační asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	jarda.olsansky@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: Sberbank 4200060575/6800, Komerční banka 19-9362170227/0100

Příští uzávěrka bude 15. září 2020.

Náklady na 1 výtisk 14 Kč.

fchodoviny@kcmt.cz

fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov / 2020 / ročník 19 • redakce: Blanka Pitřincová • rozhovory: Katka Friedová

• korektury: Blanka Pitřincová, Anežka Králová, Lenka Doležalová • typografie: Josef Karhan • foto: Aní Procházková a spol.

• za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • http://www.kcmt.cz/fchodoviny • Tiskne: TLAMA design